

Fjöllin hafa vakað

Fjöllin hafa vakað í þúsund ár.

Ef þú rýnir inn í bergið sérðu glitra tár.

Orð þín kristal tær, drógu mig nær og nær.

Ég reyndi að kalla á ástina, sem úr dvala reis í gær.

Þú sagðir mér frá skrítnu landi fyrir okkur ein.

Þar yxu rósir á hvítum sandi og von um betri heim.

Ég hló, þú horfðir á, augu þín svört af þrá.

Ég teygði mig í himininn, í tunglið reyndi að ná.

Sá er talinn heimskur sem opnar sína sál.

Ef hann kann ekki að ljúga, hvað verður um hann þá.

Undir hælinn verður troðinn, líkt og laufblöðin smá.

Við hræðumst hjarta hans og augun blá.

Fjöllin hafa vakað í þúsund ár.

Ef þú rýnir inn í bergið sérðu glitra tár.

Orð þín kristal tær, drógu mig nær og nær.

Ég reyndi að kalla á ástina, sem úr dvala reis í gær.

Lag: Egó

Texti: Bubbi Morthens

